

баталиона се впуснаха веднага въ атака, обхватаха дѣсното крило на турскитѣ баталиони, що заемаха този пунктъ и заобиколиха лѣвото имъ крило, което се простираше дори до селото Буково. Османъ паша испрати веднага нѣколко баталиона на помощъ на тази позиция, Турцитѣ се опжтиха съ живостъ и се хвърлиха на щикове върху Русситѣ, които не отстъпиха.

Борбата при пункта № 3 се продължава нѣколко часа. Мѣстността около издадения напредъ постъ и сѣверния склонъ на Янъкъ баиръ, откъмъ градътъ Плѣвенъ, представяваше страшно и въ сжщото врѣме грандиозно зрѣлище. Посрѣдъ трясъка на прѣстрѣлката и на силния оржденъ огънь, които не прѣдставаха да гърмятъ, посрѣдъ фучението на шрапнелитѣ, пускани отъ неприятеля, съ цѣль да не допусне подкрѣпленията да влѣзатъ въ бой, слушаха се виковете: „алахъ, алахъ“! отъ страна на Турцитѣ, на които Руситѣ отговоряха съ тѣхното „Урра, Урра!“ Благодарение на енергията на офицеритѣ, на твърдостъта и голѣмата храбростъ на турскитѣ войници, Руситѣ бѣха най послѣ отблъснати и съвършено разбити; изпратенитѣ имъ на помощъ, подкрѣпления, като не можаха да разбератъ каква е работата, отстъпиха въ безпорядкъ, прѣди да бѣха взели участие въ сражението.